

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Tos/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010035
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8721010035.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Moniky Halkociovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. septembra 2021 v trestnej veci ods. P. O. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5Nt/1/2021 zo dňa 24.marca 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného P. O..

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad uznesením pod sp. zn. 5Nt/1/2021 zo dňa 24. marca 2021 podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh ods. P. O., nar. XX.XX.XXXX v l., naposledy trvale bytom V., ul. L. č. XXX/XX, okres X., t.č. v ÚVTOS Košice - Šaca na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 6T 20/2018, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Po stručnej rekapitulácii napadnutého uznesenia a pojmového vymedzenia neznámeho dôkazu a novo navrhovaného dôkazu zastáva názor, že je nepochybné, že ako odsúdený súdu predložil nahrávku (v poradí druhú) na USB kľúči ako nový dôkaz súvisiaci s druhým skutkom špecifikovaným ako v samotnej obžalobe ako aj následne v rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/20/2018, podľa ktorého mal v nočných hodinách zo dňa 02.06.2017 na deň 03.06.2017 v byte na II. posch. na adrese P. C. XX, X., kde F. J. bývala v podnájme, využiť jej stav bezbrannosti, do ktorého sa dostala požitím alkoholických nápojov, túto v obývacej izbe vyzliecť, strkať jej svoje prsty do vagíny, pričom si mal toto svoje konanie fotografovať mobilným telefónom. Z obsahu tejto videonahrávky, ktorá bola získaná z toho istého mobilného telefónu, ktorým mal svoje konanie v nočných hodinách zo dňa 02.06.2017 na deň 03.06.2017 fotografovať vyplývajú skutočnosti, že aj v tomto inkrimovanom čase, tak aj v minulosti pred skutkami, ktoré sú mu kladené za vinu spolu s poškodenou M. J., s ktorou žil v dlhoročnom vzťahu ako druh a družka, z ktorého pochádza aj jedno ich spoločné maloleté dieťa, dcéra E. (8- ročná), si vzájomne z uskutočňovaných intímnych záležitostí (či už riadne vykonávaného sexu alebo orálneho sexu) vyhotovovali za pomoci mobilného telefónu videonahrávky. Takáto jedna videonahrávka o vykonaní pohlavného styku je obsiahnutá v poradí prvom predloženom USB kľúči, kde okrem obrazového záznamu je zachytený aj zvukový záznam, z ktorého je zrejmý prejav a požiadavka jeho družky spočívajúca v tom, že táto ho opakovane žiada a vyzýva, aby ju pomiloval, že to chce a požaduje aj akým konkrétnym spôsobom. Na druhom USB kľúči je zachytená nahrávka, z ktorej vyplýva, že M. J. ako jeho družka a dlhoročne spolužívajúca osoba, matka spoločného dieťaťa sama dobrovoľne vykonáva s ním sex orálnou formou. Pri správnom vyhodnotení takýchto dôkazov jasného, dobrovoľného a z vlastnej iniciatívy vykonaného sexuálneho spolujitia zo strany poškodenej M. J. by malo byť zrejmé a postačujúce, že na tejto osobe sa nemohol dopustiť zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., pretože bola to samotná poškodená, ktorá si odo neho ako spolujjúcej

osoby dobrovoľne a pravidelne vyžadovala sex, k čomu aj došlo. Pochybil preto Okresný súd v Poprade, keď takýto dôkaz, nahrávku z USB sa súd s jej obsahom po prerušení konania iba sám oboznámil, neoboznámil sa s ňou okresný prokurátor a postupom súdu bola odňatá možnosť k nahrávke sa vyjadriť aj svedkyňi M. J.. V rámci doplnenia dokazovania, ktoré presahuje rámec odvolacieho konania navrhuje preto, aby po zrušení napadnutého uznesenia odvolacím súdom bola tomuto súdu v rámci právneho názoru vysloveným krajským súdom uložená povinnosť riadne predvolať a vypočuť nanovo svedkyňu F. J. k novým skutočnostiam, ktoré vyplývajú z novo predloženého dôkazu - nahrávky č. 2 na USB kľúči. To, že nahrávka bola vykonaná v inkriminovanom období t.j. od 02.06.2017 do 05.06.2017 je možné ľahko a objektívne zistiť a to aj porovnaním s termínom vyhotovenia jednotlivých fotografií, ktoré sú predmetom skutku č. 1 rozsudku, pretože ako fotografie, tak aj nahrávky intímneho charakteru boli vykonané tým istým mobilom v tom istom čase, ktorý majú orgány činné v trestnom konaní naďalej k dispozícii. Pokiaľ vie, zadržané veci mu neboli doposiaľ vydané a ani nebolo o nich rozhodnuté. Je nesporné a isté, že pokiaľ by procesný súd riadne povolil obnovu konania a následne nanovo vykonané dôkazy opakovane prehodnotil mohol by dospieť k záveru, že vzhľadom na ich dlhoročné spolužitie ako druha a družky majúce prvky „taliankeho manželstva“ by mohol byť zo skutku pod bodom 2 oslobodený, čo by malo vplyv aj na výšku nanovo uloženého trestu. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti odsúdeným podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V prieskumnom konaní bolo zistené, že konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu bolo v súlade so zákonom. Okresný súd vykonal na verejnom zasadnutí za splnenia procesných podmienok dokazovanie zákonným spôsobom a toto náležitým spôsobom aj vyhodnotil a odôvodnil. V priebehu konania vypočul odsúdeného, ktorý zotrval na svojom písomnom návrhu s tým, že navrhuje, aby vo veci samej bola opätovne vypočutá pošk. F. J., svedok F. X., vtedajší zamestnávateľ poškodenej, vyžiadany výpis z bankomatovej karty poškodenej z obdobia od 2.6. do 5.6.2017 zo Slovenskej sporiteľne, uskutočnená lokalizácia jej mobilného telefónu v období od 02.06.2017 do 05.06.2017 a prehratie predloženého USB kľúča.

Prvostupňový súd následne oboznámil listinné dôkazy zo spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/20/2018, pričom svoje uznesenie o zamietnutí návrhu na obnovu konania odôvodnil aj tým, že návrh ods. P. O. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Poprad, pod sp. zn. 6T 20/2018 spočíva výlučne na dôkazoch, ktoré navrhoval už v pôvodnom konaní - výsluch poškodenej F. J. a výsluch svedka F. X. a ktoré buď pôvodne konajúcim súdom boli vykonané alebo o ktorých súd vedel, ale ich nevykonal v zmysle ustanovenia § 272 Trestného poriadku. Návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania síce spočíva aj na nových a odsúdeným navrhovaných dôkazoch v podobe výsluchu vtedajšieho zamestnávateľa poškodenej - Allianz, a.s. pobočka Poprad, alebo v podobe výpisu z bankomatovej karty poškodenej a lokalizácie jej mobilného telefónu za obdobie od 02.06.2017 do 05.06.2017, resp. USB kľúča, z ktorého by malo vyplývať nemravné alebo vulgárne správanie sa poškodenej, čo samo o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi nemôže odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo rozhodnutie o treste. Ods. P. O. je síce osobou oprávnenou na podanie návrhu, ale ani v jeho návrhu a ani v jeho výpovedi neboli obsiahnuté žiadne nové dôkazy či skutočnosti, ktoré by v pôvodnom konaní neboli súdu známe, alebo ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela alebo, aby uložený druh trestu bol v zrejmom rozpore s účelom trestu a preto návrh ods. P. O. na povolenie obnovy konania v pôvodnej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 6T 20/2018 prvostupňový súd zamietol, keďže nezistil žiadne podmienky obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 Trestného poriadku. Zároveň okresný súd poukázal aj na to, že odsúdený síce v písomnom návrhu na povolenie obnovy konania v pôvodnej trestnej veci Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T 20/2018 uvádzal i vážne porušenie jeho práv na obhajobu, ale tie nie sú dôvodom pre povolenie obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, môžu však byť dôvodom pre podanie dovolania ako ďalšieho mimoriadneho opravného prostriedku, čo však už bolo, okrem iného, predmetom konania pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Tdo 18/2020 a ktorý uznesením zo dňa 22.09.2020 dovolanie ods. P. O. podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

V prieskumnom konaní krajský súd zistil, že P. O. bol rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/20/2018 zo dňa 25. marca 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.5.2019, sp. zn. 1To/20/2019 uznaný vinným v bode I. zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona a v bode II. zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona, na skutkovom základe tam uvedenom, za čo mu bol uložený podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Sťažnostný súd v tejto súvislosti dáva odsúdenému do pozornosti, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Tieto však v danom prípade zistené neboli.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazov.

V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, príp. ich nesprávne vyhodnotil (R 6/1997).

Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne (t. j. konečným výpočtom) stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené. Takýto stav však v predmetnej veci nenastal.

Vyhodnotenie predložených dôkazov odsúdeným nekorešponduje so splnením zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania. Z uvedeného dôvodu preto postup okresného súdu, ak zamietol návrh

odsúdeného na povolenie obnovy konania nezistiac podmienky obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku je správny a zákonný.

Prvostupňový súd sa v tomto konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by mali podľa mienky odsúdeného zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, a to že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, prípadne dôkazy, ktoré by súdu v pôvodnom konaní boli neznáme a ktoré by boli spôsobilé, v kontexte aj ostatných vykonaných dôkazov, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste menovaného.

Je potrebné zdôrazniť, že v pôvodnom konaní sa konajúce sudy zaoberali aj teraz odsúdeným uvádzanými dôvodmi na obnovu konania, t.j. návrhmi na vypočutie svedka F. X. a opätovné vypočutie poškodenej F. J., pričom súdu prvého stupňa ušlo pozornosti, že odsúdený sa už v pôvodnom konaní domáhal vykonania dokazovania aj vo vzťahu k dochádzke poškodenej od štvrtka 01.06.2017 do stredy 07.06.2017 podaním správy od jej vtedajšieho zamestnávateľa, lokalizáciou jej mobilného telefónu, výpismi z účtu poškodenej týkajúci sa výberov z jej bankomatovej karty vydanou Slovenskou sporiteľňou (viď čl. 464, 493, 569-570, 770-771, 867), ako aj prehratím predloženého USB kľúča, pričom tieto návrhy boli zo strany okresného súdu zamietnuté a sťažnostný súd preto na tomto mieste v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie pôvodných rozhodnutí prvostupňového tak aj krajského súdu vo vzťahu k nevykonaniu týchto navrhovaných dôkazov, keďže si ich osvojil.

Je tiež nutné konštatovať, že vina odsúdeného bola v pôvodnom konaní založená na presvedčivých dôkazoch vylučujúcich akékoľvek pochybnosti. V priebehu trestného konania bol vypočutá poškodená F. J. ako aj ďalší svedkovia, vyhotovené znalecké posudky a k nim vypočutý znalec, pričom odsúdený bol riadne zastúpený obhajcom a mal aj možnosť ako v prípravnom tak aj v konaní pred súdom navrhovať „svojich“ svedkov ako aj vykonanie ďalších dôkazov, čomu bolo zo strany konajúceho súdu v prevažnej miere vyhovie.

Vo vzťahu k sťažnostným námietkam odsúdeného, krajský súd poukazuje na hore uvedeného dôvody a právne úvahy, pre ktoré nevyhovelo jeho podanému opravnému prostriedku. Zo strany odsúdeného nejde pritom o prvú takúto argumentáciu týkajúcu sa dosiahnutia zmeny rozhodnutia v jeho prospech, čo vyplýva aj z jeho podaného dovolania, ktoré bolo v podstate založené na rovnakých dôvodoch, ktoré teraz uplatňuje aj v konaní o obnove konania, pričom ako je už uvedené vyššie Najvyšší súd Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Tdo 18/2020 uznesením zo dňa 22.09.2020 dovolanie ods. P. O. podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol. V tomto rozhodnutí sa aj najvyšší súd zaoberal zákonnosťou dôkazov, pričom bolo konštatované, že úspešne uplatňovať nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov je možné, ale len vtedy, ak mal, resp. má negatívny materiálny dopad na práva obvineného, čo preukázané podľa názoru sťažnostného súdu nebolo. Vo vzťahu k predloženému USB kľúču a požiadavke na jeho oboznámenie krajský súd poukazuje na pôvodný rozsudok okresného súdu, ktorý sa zákonnosťou tohto opätovne predloženého dôkazu zaoberal, pričom konštatoval jeho nezákonnosť z dôvodov tam uvedených, s čím sa stotožnil aj sťažnostný súd. Ohľadne skutku uvedeného pod bodom II., ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona je potrebné poukázať na to, že odsúdený bol uznaný za vinného z toho, že v nočných hodinách zo dňa 02.06.2017 na deň 03.06.2017 v byte na II. posch. na adrese P. C. XX, X., kde F. J. bývala v podnájme, využil jej stav bezbrannosti, do ktorého sa dostala požitím alkoholických nápojov, túto v obývacej izbe vyzliekol a strkať jej svoje prsty do vagíny, pričom si toto svoje konanie fotografoval mobilným telefónom. Je teda zrejmé, že k takémuto konaniu odsúdený nemal súhlas od poškodenej, pretože táto bola v stave bezbrannosti po požití alkoholických nápojov (čiže mu ho ani nemohla dať, keďže nebola schopná prejaviť svoju vôľu), čo je evidentné viditeľné z vyhotovených fotografií poškodenej v tom čase a ani skoršie alebo neskoršie zaznamenané videa zobrazujúce sexuálne praktiky medzi odsúdeným a poškodenou (s jej predpokladaným súhlasom) nemôžu nič zmeniť na tom, že v inkriminovanom čase sa vyššie popísané konanie odsúdeného dialo bez akéhokoľvek súhlasu poškodenej, ktorá má ako jediná právo slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote. Preto ani krajský súd nepovažoval túto námietku a to ani za prípadného oboznámenia USB kľúča za dôvodnú.

Krajský súd záverom len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o sťažnosti a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby druhostupňový súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

S poukázaním na vyššie uvedené skutočnosti preto sťažnostný súd riadny opravný prostriedok odsúdeného vyhodnotil ako nedôvodný a podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku tento zamietol.
Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.